

Θαύματα: Τα χρειαζόμαστε σήμερα;;; (Σοφία Καυκοπούλου, υπ. δρ Θεολογίας-Μουσικός)

/ [Πεμπτουσία](#)

Η πίστη μας είναι ζωντανή και αποκεκαλυμμένη αλήθεια, διότι όπως γνωρίζουμε ο ίδιος ο Θεός φανερώθηκε στον κόσμο ως άνθρωπος και πλήρωσε τον ήδη δοσμένο Νόμο. Όμως σε ολόκληρη τη Δημιουργία, από κτίσεως κόσμου, ο Θεός επεμβαίνει και δείχνει την ύπαρξή του στα δημιουργήματά του. Τα θαύματα είναι μία μορφή έκφρασης τού Θεού, που καταλύει τους νόμους τής φύσης και επιδρά έντονα στην ανθρώπινη ψυχοσύνθεση.

Σήμερα, λέμε ότι έχουμε ανάγκη από θαύματα, ότι συντελούνται θαύματα, ενώ ιδιαίτερο ενδιαφέρον συγκεντρώνουν διηγήσεις σχετικά με σύγχρονους Αγίους Γέροντες που θαυματουργήσαν εν ζωή ακόμη. Όπως είναι φυσικό, ενισχύεται η πίστη και ακόμη, άνθρωποι που μέχρι πρότινος δεν είχαν σχέση με την Ορθοδοξία ή με τη θρησκεία γενικώς, βλέπουμε πως μεταστρέφονται και αυτό είναι ένα δεύτερο θαύμα, ακόμη μεγαλύτερο από την κατάλυση των φυσικών νόμων! Μεγαλύτερο, διότι η ανθρώπινη ψυχή είναι ένας τόπος ανεξάρτητος που ο Δημιουργός δίνει στον καθένα. Έτσι, αν ο άνθρωπος βάλει στην ψυχή του τον Θεό αδιαμαρτύρητα, τότε το θαύμα τής σωτηρίας του, είναι σαφώς μεγαλύτερο από το θαύμα που έγινε αιτία να έρθει ο άνθρωπος κοντά στον Θεό!

Παρ' όλ' αυτά, μήπως έχει γίνει αυτοσκοπός το θαύμα; Όλοι θέλουμε να ζήσουμε θαυμαστά και ανεξήγητα γεγονότα και να επωφεληθούμε από κάποιο αναπάντεχο καλό που θαυματουργικά θα έρθει να μάς βρει. Ακόμη και αν δεν είναι εκ Θεού πολλές φορές το «θαύμα», είναι καλοδεχούμενο και ζητείται μετά περισσής επιμονής, από μέντιουμ, χαρτορίχτρες, αστρολόγους, μάγους κ.λπ. Ακόμη δήλα δη και η δαιμονική ενέργεια, εφ' όσον μάς διευκολύνει και φέρνει στη ζωή μας όσα θέλουμε, είναι αποδεκτή! Ολέθριο λάθος...

Ήδη από τούς πρώτους χριστιανικούς αιώνες, το θέμα απασχόλησε το Σώμα τής Εκκλησίας και τούς Πατέρες. Ο ι. Χρυσόστομος τοποθετεί τα πράγματα στη σωστή θέση, λέγοντας σε αυτούς που επιζητούν θαύματα καθημερινά: «Τα θαύματα στην εποχή του Χριστού και των αποστόλων ήταν απαραίτητα, διότι το κήρυγμα ήταν πρωτόγνωρο και οι άνθρωποι σκληροί, ειδωλολάτρες, ενώ δεν υπήρχε ακόμα η Καινή Διαθήκη. Γι' αυτό γίνονταν μεγάλα σημεία και τέρατα. Τώρα όμως που έχουμε την Αγία Γραφή τα θαύματα όχι μόνο δεν μας ωφελούν αλλά μας βλάπτουν και μας οδηγούν στην απιστία».

Και συνεχίζει ο Άγιος με σωρεία επιχειρημάτων που αιτιολογούν τα παραπάνω: α) «δια τους λέγοντες ότι σημεία γίνεσθαι έδει, η αγνώμων ψυχή ουδέ μετά θαυμάτων πείθεται». β) Εκβιάζεται η ελευθερία της πίστεώς μας, καθώς «μη μετ' ενεχύρων πιστεύειν τω Θεώ». γ) Γινόμαστε χρεώστες στο Θεό. Γι' αυτό και ο Ιησούς Χριστός είπε «μακάριοι οι μη ιδόντες και πιστεύσαντες» δ) Τα θαύματα νοθεύουν την πίστη μας, διότι αυτή η πίστη δεν είναι καθαρή και δεν έχει καμία αξία. Διότι αυτό δεν είναι πίστη, αλλά ανάγκη. ε) Γίνονται αιτία τα θαύματα να γίνει πάρα πολύ μεγάλη η καταδίκη μας και να αυξηθεί η τιμωρία μας. στ) Τις περισσότερες φορές είναι αποκυήματα τής φαντασίας, που μας οδηγούν σε

πονηρές υποψίες και τέλος στην πλήρη απιστία. ζ) Ο διάβολος φυτεύει βαθιά στην ψυχή μας την υψηλοφροσύνη, που οδηγεί τούς ανθρώπους στη διαίρεση, σε ομάδες οπαδών. η) Γινόμαστε εύκολα θύματα στα χέρια του ίδιου του σατανά (ψευδοπροφήτες, ψευδοάγιοι κ.λπ.).

Η πίστη μας πρέπει να πηγάζει από την θεόπνευστη Αγία Γραφή και να κινείται από άδολη αγάπη και όχι από σχέση ανταλλαγής ανάμεσα στον θαυματουργούντα και τον ευεργετούμενο. Η Αγία Γραφή δεν είναι απλά ένα βιβλίο, αλλά η πλήρης απόδειξη της αλήθειας των Δογμάτων. Το ζήτημα, το στοίχημα και το πραγματικό θαύμα, είναι εν τέλει η αληθής πίστη, χωρίς την ανάγκη κάποιου υπερφυσικού γεγονότος. Όπως είπε ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός στον Απόστολο Θωμά, που δεν μπορούσε να πιστέψει στην Ανάσταση του: «Μακάριοι οι μη ιδόντες και πιστεύσαντες» (Ιω 20,29).